

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65402-06-25 רז המאושר נ' מימיס (זוהר מימיס)

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

התובע: אוריאל רז המאושר ת"ז XXXXXXXXX

נגד

הנתבעת: זוהר מימיס ת"ז XXXXXXXXX

פסק דין

מבוא

1. בפניי תביעה קטנה ע"ס 38,000 ₪, שעניינה משלוח דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת" \ "חוק הספאם"), וכן טענה להפרת הוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, בשל אי ציון פרטי המפרסם.

עיקר טענות התובע

2. לטענת התובע, החל מיום 12.1.2022 הוא החל לקבל מהנתבעת הודעות פרסומת, העוסקות במתן ייעוץ באמצעות קלפי טארוט, נומרולוגיה ותקשור, וזאת מבלי שנתן לכך את הסכמתו.

3. לטענתו, התקבלו בתיבת הדוא"ל שלו, בכתובת razurielzvl@gmail.com 69 דברי פרסומת, בתקופה שבין 12.1.2022 – 21.6.2025 (ר' פירוט מלא בנספח 1 לכתב התביעה).

4. ביום 25.5.2025, התובע פנה לנתבעת לראשונה, והתריע על חובתה לציין בהודעות את המילה "פרסומת" ולציין את פרטיה המלאים, תוך הפנייתה להוראות החוק הרלוונטיות. לטענתו, גם לאחר שבע פניות מצדו, המשיכה הנתבעת לשגר אליו הודעות פרסומת. בהמשך, משלא נמסרו לו פרטיה, הוא בחר לרכוש שירותיה בעלות של 50 ₪, רק על מנת לקבל לידי חשבונית מס ממנה יוכל ללמוד את פרטיה.

5. לטענת התובע, ההודעות נשלחו אליו ללא קבלת הסכמה מצדו, ובכך הפרה הנתבעת את הוראות סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת.

6. עוד טוען התובע כי ההודעות לא עומדות בדרישות סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת, מאחר שלא צוינה בהן המילה "פרסומת", וכן לא צוינה בהן זהות המפרסם.

7. בנוסף טוען התובע כי הנתבעת הפרה את סעיף 14ג(א) לחוק הגנת הצרכן, בכך שבמסגרת שליחת ההודעות, לא ציינה את פרטיה, או פרטי העסק, לרבות שמה המלא, מספר זהות וכתובת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65402-06-25 רז המאושר נ' מימיס (זוהר ממיס)

8. לפיכך, עותר התובע לקבלת פיצוי בסך 30,000 ₪, בגין 69 הודעות דוא"ל שנשלחו אליו, כשכל אחת מהן בהתאם לחוק התקשורת מזכה אותו בפיצוי בסכום של עד 1,000 ₪ בגין הפרתו. בנוסף לכך, התובע עתר לפיצוי בסך 8,000 ₪ בגין הפרת חוק הגנת הצרכן בשל אי ציון פרטי המפרסם, ולחיוב בהוצאות משפט.

עיקר טענות הנתבעת

9. לטענת הנתבעת, מדובר בתביעה חסרת יסוד שהוגשה על ידי תובע סדרתי, הפועל בשיטה של הגשת תביעות מרובות נגד עסקים שונים במטרה להפיק רווח כלכלי.

10. הנתבעת טוענת כי התובע פנה אליה עוד בטרם נוצר ביניהם כל קשר מסחרי, באמצעות הודעות דוא"ל בעלות אופי מאיים ובלתי הולם. בהמשך, נטען, כי התובע ביצע רכישה יזומה באתר הנתבעת, לכאורה, לצורך יצירת קשר צרכני (למראית עין), אך שלטענתה לא התכוון לקבל כל שירות בפועל, אלא ביקש לצבור מידע שיוכל לשמש אותו במסגרת הליך משפטי מתוכנן מראש.

11. עוד טוענת הנתבעת כי חלק מהפניות שהתקבלו מהתובע הגיעו מתיבת דוא"ל בדויה, המופיעה תחת השם "pratimberur".

12. לטענת הנתבעת, הדיוור השיווקי נשלח רק לנמענים שנרשמו מרצונם לרשימת התפוצה בהסכמה, וכי בכל ההודעות שנשלחו לתובע נכללה אפשרות להסרה, אך התובע בחר שלא להסיר את עצמו. על כן, לדבריה, פעלה בהתאם לדין ולא שלחה דיוור בניגוד לרצון הנמען.

דיון והכרעה

13. בדיון שנערך בפני העידו התובע והנתבעת. אציין כבר עתה כי לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בכל אשר הוגש לתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל, אך בחלקה בלבד ובשיעור נמוך.

14. בדיון הצדדים חזרו על טענותיהם העיקריות כפי שפורטו לעיל, ואפשרתי להם להוסיף ולהבהיר את עמדותיהם. התובע עמד על כך כי כלל לא נרשם לרשימת התפוצה של הנתבעת וכי הוא סולד מהתכנים והשירותים אותם היא משווקת. מנגד, טענה הנתבעת כי היא משוכנעת בכך שהתובע אישר, בשעתו, קבלת דיוור פרסומי ממנה, היות והיא לא שולחת הודעות דיוור, אלא לנמענים שנתנו לכך הסכמה מפורשת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65402-06-25 רז המאושר נ' מימיס (זוהר ממיס)

15. המחלוקות בענייננו הן, כדלקמן: האחת, האם אכן מתקיימת במקרה דנן הפרת סעיף 30 לחוק התקשורת ובאיזה היקף; והשנייה, האם מתקיימת הפרה של חוק הגנת הצרכן בשל אי ציון פרטי המפרסם, כטענת התובע.

16. **סעיף 30א(א)(1)** לחוק התקשורת מגדיר "דבר פרסומת" כ- "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".

17. **סעיף 30א(ב)** לחוק התקשורת קובע כי "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר... בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעת אלקטרונית או בשיחה מוקלטת...". קרי, חל איסור על מפרסם לשלוח "דבר פרסומת" באמצעי תקשורת שונים, אלא אם ניתנה לכך הסכמת הנמען מראש ובכתב.

18. עיון בכל ההודעות שנשלחו לכתובת דוא"ל razuriezvl@gmail.com מלמד, כי מדובר בדברי פרסומת לכל דבר ועניין, וכי גלומה בהן תכלית שיווקית ברורה, שנועדה לעודד את הנמען להתקשר עם הנתבעת לקבלת שירותי ייעוץ באמצעות קלפי טארוט. לפיכך, ההודעות מהוות "דבר פרסומת" כמשמעותן בסעיף 30א(א)(1) לחוק התקשורת.

19. הכלל הוא כי התובע נושא בנטל הראייה לתביעתו, ואולם מקום שבו הנמען מכחיש כי נתן את הסכמתו למשלוח דברי פרסומת, עובר הנטל אל כתפי המפרסם להוכיח כי ניתנה הסכמה מפורשת, בהתאם לסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת. בענייננו, טוענת הנתבעת כי התובע נרשם לשירותיה וכי עצם קבלתן של ההודעות מעיד על כך שניתנה מצדו הסכמה להיכלל ברשימת התפוצה, שכן לטענתה, היא אינה שולחת הודעות בעלות תוכן שיווקי לנמענים שלא נתנו לכך הסכמה מפורשת.

20. על הנתבעת היה להציג אסמכתא, או לחלופין טופס הצטרפות, או כל אינדקציה אחרת לקיומה של הסכמה כאמור מצד התובע, עוד ביחס להודעה הראשונה שנשלחה ביום 12.1.2022. משלא צורפה כל אסמכתא, ואף לא הובאה כל אינדקציה אחרת לכך שהתובע אכן מילא את פרטיו ונתן את הסכמתו לקבלת דיוור פרסומי, דינה של הטענה הכללית לפיה אלמלא רישום, לא היו נשלחות אליו הודעות דוא"ל – להידחות. לפיכך, סבורני כי הנתבעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה, וטענתה בעניין זה נדחית.

21. טענתו הנוספת של התובע נוגעת לכך שהודעות הדוא"ל שנשלחו אליו, לא נשאו בכותרתן את המילה "פרסומת". סבורני, כי ההודעות אכן לא עומדות בדרישת סעיף 30א(ה)(1) לחוק התקשורת, ואולם יש ליתן את הדעת לכך, כי חרף האפשרות הברורה שניתנה לתובע להסיר

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65402-06-25 רז המאושר נ' מימיס (זוהר ממיס)

את עצמו מרשימת הדיוור, אפשרות שהופיעה בכל אחת מתוך 69 הודעות הדוא"ל שנשלחו, הוא בחר שלא לעשות כן. במקום לפעול להסרה פשוטה בלחיצה על עכבר המחשב, התובע פנה לנתבעת שבע פעמים, במועדים שונים - 25.5.2025, 27.5.2025, 6.6.2025, 9.6.2025, 17.6.2025, בדרישה כי תפעל לתיקון ההפרות, תוסיף את המילה "פרסומת", ותמסור את פרטיה, תוך הפנייה להוראות החוק (נספח 5 לכתב התביעה).

22. אני דוחה את טענת התובע כי לא הסיר את עצמו מרשימת הדיוור היות וחלק מההודעות נשלחו ישירות לתיבת הספאם. ראשית, ההודעה הראשונה שנשלחה אליו עוד ביום **12.1.2022**, ואילו פנייתו הראשונה לנתבעת נעשתה רק ביום **25.5.2025**, לאחר כשנתיים וחצי, כך שהסברו לא הניח את דעתו. שנית, מעיון בנספח 4 לכתב התביעה עולה, כי לתיבת הספאם נשלחו תשע הודעות בלבד, מתוך 69 הודעות, כך שלא ברורה טענתו כי ההודעות לא הגיעו לידי. אין זה סביר כי התובע יקבל עשרות הודעות במשך תקופה כה ממושכת מבלי שיפעל להסיר את עצמו מרשימת הדיוור, ואף בפנייתו הראשונה לא יבקש הסרה, אלא יתייחס ויציין את הפרת הוראות החוק בלבד. התנהלות זו מעוררת תמיהה באשר למניעיו האמיתיים בבחירתו שלא לנקוט בצעד פשוט של הסרה.

23. עוד אציין כי כל פניותיו של התובע לנתבעת באמצעות דוא"ל (שבע פניות בסך הכל, כמפורט לעיל), נשלחו מכתובת דוא"ל שונה מזו שאליה התקבלו הודעות הפרסומת- pratimberur@gmail.com. בנסיבות אלה, ברור כי התובע עצמו תרם לקושי בהפסקת משלוח ההודעות, או איתורן ע"י הנתבעת, שכן פניותיו לא נשלחו מהכתובת שנכללה, ככל הנראה, ברשימת התפוצה של הנתבעת (נספח 5 לכתב התביעה).

24. בקביעת שיעור הפיצוי יש לשקול את מכלול נסיבות העניין, ובפרט את אופן התנהלותו של התובע. ברע"א 4704/20 **יונתן בן עמי נ' FACEBOOK IRELAND** (נבו, 9.2.2021). נקבע כי התנהגות שלא בתום לב מצד נמען, עשויה להשליך גם על היקף הפיצוי המגיע לו.

25. מהחומר שהונח בפני עולה, כי אף שעמדה לתובע אפשרות נוחה להסיר את עצמו מרשימת הדיוור, הוא בחר שלא לעשות כן. נימוקיו לעניין זה אינם מקובלים עליי והם לא הוכחו כלל. בנוסף, בעוד שהודעות הפרסומת נשלחו לכתובת דוא"ל אחת, פניותיו לגבי תיקון ההפרות שיגר התובע מכתובת דוא"ל אחרת. כמו כן, פנייתו הראשונה נעשתה רק לאחר כשנתיים וחצי ממועד קבלת ההודעה הראשונה מאת הנתבעת, ולאחר שצבר כ-55 הודעות. התנהלות זו מלמדת כי לתובע עצמו היה חלק משמעותי ואף אינטרס, בהמשך קבלת ההודעות. לכך אוסיף כי במרבית הודעות הפרסומת אליהן הפנה התובע, הנתבעת פנתה אליו בשם "אוריאל רז טארוט", דבר שמעלה תהיה לגבי טענתו, כי לא נרשם מעולם לקבלת ההודעות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65402-06-25 רז המאושר נ' מימיס (זוהר ממיס)

26. עוד אוסיף כי מטרותיו של התובע אינן ברורות די הצורך, והתנהלותו מעלה סימני שאלה רבים. סבורני כי אין להוציא מכלל אפשרות כי אחת ממטרותיו של התובע היא, בין היתר, איסוף מכוון של הודעות שיש בהן הפרה, וזאת מתוך מטרה כלכלית, כטענת הנתבעת. **אדגיש, כי התובע נשאל מפורשות בדיון, האם עצם קבלת ההודעות מפריעה לו, והשיב על כך בשלילה.**

27. בנסיבות אלו, ובשים לב להתרשומתי מעדות התובע ואופן התנהלותו, סבורני כי זו לוקה בחוסר תום לב. בהתאם לכך, ובדומה לקביעתי בתביעה קטנה אחרת אותה הגיש התובע (במסגרתה הוא טען טענות דומות הפליא, שלא לומר – זהות לחלוטין לאה שהועלו בהליך דנן), מצאתי להעמיד את שיעורי הפיצוי ע"ס 25 ₪ לכל הודעה [ת"ק (ת"א) 82635-12-24 אוריאל רז המאושר נ' ארי סינגר (נבו, 21.8.2025)].

28. לעניין השאלה, האם הפרה הנתבעת את הוראות חוק התקשורת וחוק הגנת הצרכן בכך שלא ציינה את פרטיה בהודעות שנשלחו, סבורני כי אין בסיס לטענה זו. מעיון בהודעות הדוא"ל שצורפו עולה כי הנתבעת ציינה את שמה, מקום פעילותה ואת כתובת הדוא"ל שלה. כמו כן, ברוב ההודעות אף ציינה הנתבעת את מספר הטלפון שלה. בנסיבות אלו, ובהינתן כי נמסרו לתובע פרטים המאפשרים יצירת קשר ישיר עמה, איני סבור כי מתקיימת הפרה של הוראות הדין. משכך, דין טענתו של התובע בהקשר זה להידחות.

29. אשר על כן, התביעה מתקבלת בחלקה הקטן (מאוד), ואני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1,725 ₪ (25 ₪ בגין כל הודעה שנשלחה). לא מצאתי לפסוק לתובע הוצאות משפט משני טעמים: (1) הפער העצום בין סכום התביעה לבין סכום הפיצוי; (2) הגשת כתב תביעה בניגוד להוראות דין, תוך חריגה משמעותית מהגבלת עמודים. אוסיף ואציין, כי אף שקלתי שמא מן הראוי לחייב דווקא את התובע בהוצאת הנתבעת, אך בסופו של דבר בחרתי שלא להורות כן. הסכום האמור ישולם בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישא ריבית פיגורים מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

30. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בתל אביב, בתוך 30 יום מיום קבלתו.

31. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישורי מסירה.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ו, 04 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

מיכאל שמפל, רשם בכיר

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65402-06-25 רז המאושר נ' מימיס (זוהר ממיס)